

ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ

ರೇಖಾ ಶರ್ಮಾ ಸೆನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿ ಭಾರ್ಗವ

ಪರಿಚಯ

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ 'ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ' ಎಂದೊಡನೆಯೇ ನೆನಪಾಗುವುದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿ, ಅಂಕಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಕ ಪಟ್ಟಿಗಳು, ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಂಕಗಳು ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಭಯ ಮತ್ತು ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಭಾವನೆ ಇವು ಬಹುಶಃ 'ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ' ಪದದ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ಭಾವನೆಗಳು. ಅನೇಕಾನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಸಾಧಾರಣ, ದಡ್ಡ, ಚುರುಕು, ಮಂದಮತಿಗಳು, ವಿಫಲರು ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವಂಥ ಸುಗ್ಗಿ ಸರಕು ವಿಂಗಡನೆಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಈ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಜೀವನವಿಡಿ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅಂಟಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನೇನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟರೂ ತನಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ಅನಂತರವೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಗುವಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತವಾದ ಶಿಶುವಿಹಾರದಲ್ಲೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಗುವಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಆನಂದದಾಯಕ ಅನುಭವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಅಂದರೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮರು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಉದ್ದೇಶ

ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲ ಘಟ್ಟದ ಒಳಗೆ ಮಗು ಏನು ಕಲಿತಿದೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಆದರೆ ಮಗುವಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೂ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಉದ್ದೇಶ ಇದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸಲು ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅಳಿಯುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಏನನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ತರಹದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕಲಿಕೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾತ್ರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರದೇ ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಬ್ಬರೂ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಮಗು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಮಗು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಮಗು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾದಷ್ಟು ಕಲಿತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಕಲಿಯಲು ಮಗುವಿಗೆ ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಬೋಧನಾ-ಕಲಿಕಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಗುವಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯ ದಾಖಲೆಯನ್ನು

ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಫಲತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕರಿಸಲು ಬಳಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಇರಬಹುದು ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಉಪಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮೌಲ್ಯಾಂಕನವೆಂದರೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ದಾಖಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಬೋಧನೆ, ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಾಂಕನದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಚಕ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಬೋಧಿಸಿದ ಅನಂತರ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಗುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಪೋಷಕರು ಹಿತಾಸಕ್ತಿದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅವರ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮಗುವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವೂ ನೆರವು ನೀಡಿ ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಹುದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಮಗುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದು, ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಭಯ, ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವ-ಮೌಲ್ಯ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಮಗುವನ್ನು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವ-ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿಗೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಭಾವಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮಗುವು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲು ತೋರುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲ, ಅವನ ಕಣ್ಣು ಹೊಳಪಿನಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಸವಾಲೊಡ್ಡುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ಆಂತರಿಕ ಭಾಗವಾಗಿರಬೇಕು, ಮಗುವಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ

ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಳಕೆಯಾಗಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಕ್ರಮದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು, ಹೊರಗಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಮುಂದುವರೆಯದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಸ್ವರೂಪ

ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಮಗುವಿನ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಗುವಿನ ವಿಷಯಗ್ರಹಣೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಮಗ್ರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ, ಅದರಲ್ಲೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಲಯಗಳ ಅಂದರೆ ಅದರ ದೈಹಿಕ, ಓಡಾಟದ, ವಿಷಯಗ್ರಹಣೆ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನವು ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣಗಳ ಹೆಸರು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಒಂದು ಮಗು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆಟಕೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಾಗ ನೀಡುವ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳು, ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವೇ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ.

ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನಲ್ಲದೇ, ಮಗುವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಣತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಸುಲಭವೆನಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವು ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮಗುವಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಮಗ್ರ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಮಗುವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ, ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯ ಶೈಲಿ, ವೇಗ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ದಿನ-ನಿತ್ಯದ ಅಲ್ಲದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯ

ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ 3-4 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವಂತಹ ಒಂದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆಗಬೇಕು.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಮೂಲಗಳು, ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳು

ಮಗುವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಲಿಕೆಯು ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಮೂಲಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲ ಹೊಳೆಯುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲವಾಗಿ, ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲದೇ ಮಗುವಿನ ಪೋಷಕರು, ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರು/ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರು, ಮಗುವಿನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಮಗು ತನ್ನ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು-ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೊಂಡು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಮೌಲ್ಯಾಂಕನದಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ, ಗುಂಪು ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ, ಮಗುವಿನ ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ ಮತ್ತು ಸಹಪಾಠಿ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನವೆಂಬ ಈ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲ ಒಂದನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವಿಗಾದರೆ, ಮಗುವಿನ ಸ್ವತಃ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ ಮತ್ತು ಸಹಪಾಠಿ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ ವಿಧಾನಗಳು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಗು ಮಾಡುವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಧಾನವಾದ್ದರಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಈ ವಿಧಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತ. ಗುಂಪು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೀಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಈ ವಿಧಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲ ಮಗು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಹಪಾಠಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲ ಇತರ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರಿವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಅಖತ ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು. ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಯೂ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು 'A to Z' ಅಥವಾ '1 to 20' ಬರೆಯುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ಅಥವಾ ವರ್ಣಮಾಲೆ ಅಥವಾ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತಹವಾತಾವರಣಒಂದು ಅಸಹಜಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ಹಾಳುಗಡುವುತದೆ. ಇಂತಹಾ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಥವಾ ಮೌಲ್ಯಾಂಕನಗಳು ಶಿಶುಸ್ನೇಹಿ ಅಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲರುವಾಗ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವಾದ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದು, ಜೇಡಿ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಆಕೃತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಗುವಿನ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಮಗುವಿನ ಸಹಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೋಟವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಅವಲೋಕನ ಮತ್ತು ಪೋರ್ಟಫೋಲಿಯೊ ವಿಧಾನಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತೆ ಗೊಂದಲಮಯವಿಲ್ಲದೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಗುವಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಹದಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅವಲೋಕನ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಧಾನ

ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾವು ಬೋಧಿಸುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಲೋಕನಗಳು ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಒಳಮನಸ್ಸಿನ ಹೊಳವು ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ, ಯೋಜಿತ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಅಧಿಕೃತವಾದ

ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಲು ಮಕ್ಕಳ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ.

ಅವಲೋಕನವು ಮೌಲ್ಯಾಂಕನದ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿ ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ.

- ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಅನುವುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಲಿಕೆಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
- ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಲಯದಲ್ಲೂ ಮಗುವಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ - ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ವಿಭಿನ್ನ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕನದ ವಿವಿಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅವಲೋಕನಗಳು ಮಗುವಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಮಾಹಿತಿಯು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.
- ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಅವಲೋಕನಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಜಾಡನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ - ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯಿರುವ ಅವಲೋಕನವು ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- ತಮ್ಮ ಬೋಧನಾ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಲೋಕನವು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ತಂತ್ರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಲೋಕನವು ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಖತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಅವಲೋಕನಗಳನ್ನು ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಇತರ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು.

ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅವಲೋಕನಗಾರರು ಯಾವುದೇ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಅವರ ಇರುವಿಕೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ತಮ್ಮ ಸಹಜ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಲೋಕನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಬೀಳದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ -

- ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ
- ಅವಲೋಕನದ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಸೂಕ್ತ ವಿಧಾನವು ತಿಳಿದಿದ್ದಲ್ಲ
- ಅವಲೋಕನದ ಗುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇದ್ದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಹಿತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಲ್ಲ
- ಯಾರ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲ
- ರೆಕಾರ್ಡರ್, ಸ್ಟಾಪ್ ವಾಚ್, ಟೀಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್, ಕ್ಯಾಮೆರಾ, ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಮುಂತಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲ
- ಅವಲೋಕನಗಾರರು ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಬೀಳದೇ ಇರುವಂತಹಾ ಜಾಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಳಸುವಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಜಾಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಆದರೆ ಏನನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಇರಬಾರದು.

ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರಿ. ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು, ಮುಕ್ತಾಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದ ಇತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಗುವವರೆಗೆ ತಡೆಹಿಡಿಯಿರಿ. ಮಗುವಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ತನೆ, ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಗುರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಲೋಕನದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಮತ್ತು ಮಾತಾಡುವ ಮತ್ತು ಮಾತಾಡದೇ ಮಾಡುವ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿರಿ.

ಮುಖಾಂತಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು

ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಯೂ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗದಂತೆ ಕೈಬರಹದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಗಮನಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು, ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಹಾಗಾಗಿ ಅವಲೋಕನಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಿಧಾನಗಳು ಅವಶ್ಯಕ.

- ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿಸುವ ಒಂದು ದಿನಚರಿ/ ಜನಲ್/ಲಾಗ್ - ಇದು ಮಗುವಿನ/ಮಕ್ಕಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ತನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಲಯಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರಿಸಿರುವ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತ ಅಖತ ವಿವರಣೆ. ಇಂತಹ ಅಖತ ದಾಖಲೆಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಎತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ವಿವರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬರೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಬರೆದು ದಾಖಲಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ.
- ಧ್ವನಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದು - ಮಕ್ಕಳ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಅಳಿಯಲು, ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳು ಇತರ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವುದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವಿಧಾನವು ಉಪಯುಕ್ತ.
- ವಿಡಿಯೋ ದಾಖಲಾಕರಣ - ಗುಂಪಿನ ಅಥವಾ ತರಗತಿಯೊಳಗಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದಾಖಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾದ ವಿಧಾನ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ದುಬಾರಿಯಾದರೂ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ನೋಡಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಕೇಳಬಹುದಾದ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.
- ಪ್ರಸಂಗ ದಾಖಲೆ - ಪ್ರಸಂಗವೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಘಟನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಅಥವಾ

ಕಾರ್ಯದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಅವರ ಅನೇಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮಟ್ಟದ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ದಾಖಲೆ. ಇದು ಉಪಯುಕ್ತ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮಗುವಿನ ವರ್ತನೆಯು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ವರ್ತನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡದಿರಬಹುದು.

- ರೇಟಿಂಗ್ ಮಾಪಕಗಳು/ತಾಳೆಪಟ್ಟಿಗಳು - ತಾಳೆಪಟ್ಟಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ/ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಅಥವಾ ವರ್ತನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೇ ರೇಟಿಂಗ್ ಮಾಪಕ. ಮಗು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತೋರಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತಾಳೆಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವಲೋಕನದ ಕರಡು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಾಳೆಪಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು. ಇವು ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಲು ಸ್ವಯಂ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ.
- ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗಳು - ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಇದೊಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಯ್ದ ಚಿತ್ರಗಳು, ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು, ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು, ಅಖತ ನಮೂನೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳ ತಾಳೆಪಟ್ಟಿಗಳು, ರೇಟಿಂಗ್ ಮಾಪಕಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂಲಕ ದಾಖಲಿಸಿರುವ ಗಮನಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ವಿಭಿನ್ನ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಗಮನಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಗೌಪ್ಯತೆ

ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಖಾಸಗೀತನದ / ಗೌಪ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುವ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಶಾಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪಿನ ಗುರುತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಅಖತ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.

References

1. National Council of Educational Research and Training, (2008). Source Book on assessment for classes I-V.
2. Billman, J., & Sherman, J. A. (1997). Observation and participation in early childhood settings- A practicum guide, birth to age five. Boston: Allyn and Bacon.
3. McAfee, O., & Leong, D. (1997). Assessing and guiding young children's development and learning (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

ರೇಖಾ ಅವರು ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ನಿಯೋಜನೆಗೊಂಡು ಜಾಮಿಯಾ ಮಿಲಿಯಾ ಇಸ್ಲಾಮಿಯಾದ ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು, ದುರ್ಬಲತೆ ಮತ್ತು ಅಂಗ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು rekha_s_sen@hotmail.com ಇಲ್ಲ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರುತಿಯವರು ವಡೋದರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಇಂಪ್ರಿಂಟ್ ಪ್ರೈವಿಟ್ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಮಾನಸಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುವ ವಿಶೇಷ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯಾಧಾರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಮತ್ತು ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವರು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಳೆಮಕ್ಕಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಸಲಹೆ, ಭಾಷೆ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು shrutib20@gmail.com ಇಲ್ಲ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.